

Arrest

nr. 217 486 van 26 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten C. DESENFANS en A.-C. RECKER
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart op 13 december 1987 geboren te zijn te Tali (South West regio). U bezit de Kameroense nationaliteit. U groeide op te Tali en deed er uw lagere en secundaire school. Vanaf 2006 verhuisde u naar Buea, waar u gedurende drie jaar aan de universiteit studeerde. In 2009 verhuisde u voor één jaar naar Yaoundé en nadien keerde u terug naar Bamenda. In 2014 verhuisde u opnieuw naar Yaoundé om een jaar later – tot u in 2017 Kameroen verliet – weer in Bamenda te gaan wonen, waar u werk gevonden had.

De eerste – en enige – job die u deed was coördinator van de NGO Reperid. U begon te werken voor Reperid in november 2015, nadat u op internet hun programma las en zag dat ze een werknemer nodig hadden. U deed een aanvraag en zond een motivatiebrief. U was gemotiveerd om de job te doen, omdat u het zag als een medium om uw mening te uiten, namelijk tegen de mensen zeggen om op te staan tegen de regering en dat de Engelstalige Kameroeners gemarginaliseerd worden. Uw taak bij Reperid bestond uit het succes van hun workshops nagaan, zoals projecten rond cacao-boeren of kinderhandel.

In 2016 werd u officieel lid van de Southern Cameroons National Council (hierna SCNC) en u kreeg een lidkaart. U betaalde uw lidgeld en ging naar de maandelijkse meetings over het organiseren van protesten. U ontwikkelde samen de 'ghosttowns' en sprak in talloze ontmoetingshuizen. Uw vader Tambi M. was professor en gaf les te Yaoundé over de pre koloniale geschiedenis van Kameroen. Hij werkte samen met de overheid. Daarnaast was ook hij lid van SCNC. Uw vader overleed in 1996, samen met uw jongere halfbroer, nadat jullie huis in brand gestoken werd wegens zijn banden met SCNC.

Op 7 maart 2017 gaf u een interview voor het privé radiostation 'Hot Cocoa'. De journalist die u interviewde had vernomen dat u slecht sprak over de overheid en mensen naar u luisterden, omdat u voor een mensenrechtenorganisatie werkte. De interviewer vroeg u onder andere waarom u steeds slecht sprak over de overheid. Op 13 maart 2017, de dag na de 'ghosttown', had u een ontmoeting met twee motorrijders en u sprak met hen over het feit dat ze succesvol flyers verdeelden om de ghosttowns bekend te maken. Er kwamen twee agenten in burger en vier in uniform naar jullie, ze controleerden jullie identiteitskaart en zegden dat ze die persoon zochten. Jullie werden alle drie gearresteerd. De twee anderen werden de dag nadien op borg vrijgelaten, terwijl u naar de gevangenis van Bamenda getransfereerd werd. Op 18 maart 2017, in de voormiddag, kwam bewaker 'Pe' naar u toe. Hij nam u mee om buiten te gaan werken en zei dat dit uw kans was. U moest iets wegbrengen met uw kruiwagen en vluchtte weg in het bos. Toen het nacht werd, zag u T. Arnold, iemand waarmee u samenwerkte. Hij vertelde u dat hij de agent 500.000 CFA gegeven had om u te laten ontsnappen. Hij bracht u naar het dorp van uw moeder, Tali, maar u sliep op de boerderij, omdat u angst had bij uw moeder thuis te slapen. U bleef daar tot T. Arnold u vertelde dat hij documenten nodig had. Er was immers een conferentie in Italië en hij zei dat hij u zou aanmelden voor het programma. Op 16 april 2017 reden T. Arnold en u naar Yaoundé. Op 18 april 2017 vroeg u een visum aan bij de ambassade. Op 13 mei 2017 namen T. Arnold en u het vliegtuig. Hij had 500.000 CFA aan de luchthavencommissaris gegeven en men liet u passeren. Op 14 mei 2017 kwam u te België aan. U wilde niet verder reizen naar Italië, omdat u hoorde dat België een goede reputatie heeft voor de behandeling van vluchtelingen. Op 19 mei 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Enkele weken nadat u Kameroen verliet, werd uw neef George M. T. gearresteerd en opgesloten omwille van zijn activiteiten voor SCNC.

In België bent u actief voor de organisatie 'KamBel'. Elke zondag spelen jullie voetbal en hebben jullie een vergadering over de huidige toestand in Kameroen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u verdere vervolging vreest door de Kameroense autoriteiten, omdat u reeds eerder opgesloten werd wegens uw activiteiten voor SCNC en een radio interview dat u gaf en u bovendien ontsnapte uit de gevangenis, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u – na uw beweerde arrestatie en ontsnapping uit de gevangenis – zélf naar de Kameroense politie stapte om een identiteitskaart aan te vragen en u vervolgens met uw eigen paspoort legaal Kameroen verliet.

*U verklaarde dat u op 13 maart 2017 door agenten gearresteerd werd en u getransfereerd werd naar de gevangenis van Bamenda, vanwaar u op 18 maart 2017 ontsnapte (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.18-19). Verder verklaarde u dat u zich na uw ontsnapping in het bos verstopte, u zich vervolgens in een boerderij verschool omdat u vreesde dat ze u bij uw moeder zouden zoeken, uw broer u steeds in het geheim voedsel kwam brengen en u later 's nachts naar Yaoundé reisde met behulp van een identiteitsdocument op een andere naam en gelukkig was er geen controle. Verder beweerde u dat u Kameroen verliet met uw eigen paspoort en u kon reizen omdat de commissaris van de luchthaven omgekocht werd. U kon niet met uw originele nationale identiteitskaart reizen omdat het te risicovol was. U diende naar Italië te reizen, maar omdat Italië ging investeren in Kameroen, kon dat een bedreiging zijn voor u (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.3 en p.18-19 en persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.19). In tegenstelling tot bovenstaand extreem voorzichtig gedrag om een nieuwe arrestatie en verdere vervolging door de Kameroense autoriteiten te vermijden, stelde u op 25 april 2017 (volgens de door u voorgelegde kopie was het op 24 april 2017) in persoon naar het politiekantoor te Yaoundé te zijn gegaan om een tijdelijke identiteitskaart aan te vragen. Uw originele identiteitskaart werd volgens uw verklaringen immers ingehouden toen u gearresteerd werd. In het politiekantoor te Yaoundé toonde u een kopie van uw identiteitskaart die de politiediensten die u eerder arresteerden, inhielden. U gaf aan dat ze daarop uw naam intypten, ze realiseerden dat uw identiteitskaart nog geldig was en ze dus een nieuwe moesten geven (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.19). **Het feit dat u zélf naar de Kameroense autoriteiten – de politie te Yaoundé – stapte met een kopie van uw identiteitskaart die de politiediensten die u eerder arresteerden, inhielden, om een nieuwe (tijdelijke) identiteitskaart op uw naam aan te vragen, terwijl u net ontsnapte uit gevangenis Bamenda, roept zeer ernstige vragen op bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Bovendien leverde de politie ook een (tijdelijke) identiteitskaart af, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u daadwerkelijk gezocht werd.** Toen u later gevraagd werd of het een probleem was om naar de politie te gaan om uw identiteitskaart te vragen, vroeg u zich af hoe u zou kunnen teruggaan naar de politie en u vervolgde dat u daar nooit aan dacht. Toen u erop gewezen werd dat u er toch uw 'tijdelijke identiteitskaart' ging halen, gaf u aan dat het in Yaoundé was en de data niet centraal is en je het altijd in Bamenda moet gaan halen (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.22). Het feit dat u eerder aangaf dat de politiediensten in Yaoundé uw naam intypten, ze zich realiseerden dat uw identiteitskaart nog geldig was en ze dus een nieuwe moesten geven, toont aan dat er wél een centraal systeem is.*

Verder legde u een inconsistente verklaringen af betreffende uw beweerde arrestatie en opsluiting.

*U verklaarde dat 'ghosttowns' een manier van de Engelstaligen is om de Kameroense overheid te laten zien dat de Engelstaligen gemarginaliseerd worden en u gaf aan dat er de dag van een 'ghosttown' geen activiteiten zijn (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.16). U gaf verder aan dat u bij de SCNC – samen met anderen – de voorbereiding van deze 'stakingen' deed en u flyers voor de protesten – met info over ghosttowns – afprintte (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.4-5 en p.7). Later gaf u zelfs aan dat u - samen met een ander lid van de SCNC - **de ghosttown strategieën ontwikkelde, u flyers printte en u die dan aan motorrijders gaf** (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.15).*

Betreffende uw beweerde arrestatie gaf u aan dat het op maandag 13 maart 2017 een 'ghosttown' was toen u een ontmoeting had met twee motorrijders en u met hen sprak over het feit dat ze succesvol flyers verdeelden om de ghosttowns bekend te maken. Tijdens jullie ontmoeting, kwamen agenten binnen en jullie werden alle drie gearresteerd (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.18). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat de meeting (met de motorrijders) op een dag dat het een 'ghosttown' was, plaatsvond. Toen u daarop gevraagd werd of jullie ontmoetingsplaats (een café) dan niet open was, gaf u plots aan dat het een dinsdag was en de ontmoeting zich op een dinsdag voordeed (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.7-8). **Dat u incoherente verklaringen aflegde betreffende uw (enige) beweerde arrestatie, een element dat de kern van uw asielrelaas uitmaakt en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat u dit nog waarheidsgetrouw kan weergeven, te meer daar het gaat om een ingrijpende gebeurtenis, ondermijnt verder uw**

asielrelaas. Bovendien betreft het niet enkel een verschil in 'weekdag', maar betreft het een dag waarop het al-dan-niet een 'ghosttown' was, hét gespreksonderwerp en thema waarom u de twee motorrijders ontmoette.

Verder kunnen een aantal bedenkingen geformuleerd worden betreffende de door u beweerde activiteiten als promotor van het gedachtengoed dat de Engelstaligen zich moeten afzetten tegen de Kameroense overheid en zich moeten afscheiden, activiteiten die tot uw beweerde arrestatie en vrees voor (verdere) vervolging geleid zouden hebben.

Betreffende de reden van uw enige arrestatie gaf u vooreerst aan dat u zich ervan bewust bent dat het door het interview (op radio Hot Cocoa dat 6 dagen eerder plaatsvond) was: omdat u kwaad sprak over de overheid. U voegde eraan toe dat het interview de druppel was die de emmer deed overlopen (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.19-20). **Bij dit beweerde interview voor radio Hot Cocoa dienen echter een aantal bemerkingen geformuleerd te worden.**

Toen u gevraagd werd hoe u in contact kwam met de interviewer, gaf u aan dat hij naar u kwam, hij hoorde van uw activiteiten en het feit dat u veel over de overheid sprak. U gaf aan dat u uw activiteiten publiek deed, dus dat het gemakkelijk was om informatie over u te verkrijgen (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.5). Toen u gevraagd werd of het interview uitgezonden werd op de radio, gaf u eerst ontwijkend aan dat u de kans niet had om te luisteren omdat het een privé radio was. Toen u om verduidelijking gevraagd werd, gaf u aan dat hij (Big Papa) na het interview zei dat hij u de dag zou zeggen dat het uitgezonden zou worden, maar hij u niet belde. Toen u gevraagd werd of het interview uitgezonden werd voor uw beweerde arrestatie (dd. 13/3/2017), herhaalde u opnieuw dat ze u gingen bellen om te zeggen wanneer ze het gingen uitzenden, maar u zes dagen later gearresteerd werd. Verder had u er ook geen idee van in welk programma het interview uitgezonden zou worden (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.20). Er dient te worden vastgesteld dat het eigenaardig is dat u aangeeft dat u ervan overtuigd bent dat uw interview op radio Hot Cocoa de reden van uw arrestatie was, terwijl u niet eens weet of het wel uitgezonden werd.

Verder gaf u aan dat het interview voor uw huis plaatsvond. De reden waarom het interview voor uw huis gedaan werd en niet in de organisatie waarvoor u werkte (Reperid) is omdat het over uw activiteiten zou gaan en die niet in de lijn met de objectieven van de organisatie liggen (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.20 en persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.5). Toen u gevraagd werd of u (omwille van deze activiteiten) ooit problemen op uw werk kende, gaf u aan dat uw baas met u sprak en u uw redenen gaf, maar het uw job niet kostte. Verder besprak u niet met de baas van uw organisatie of u al dan niet het interview zou geven, omdat u het niet nodig vond persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.6).

Toen u gevraagd werd of u niet dacht dat u problemen zou krijgen na het interview, gaf u aan dat u wist dat het niet gemakkelijk zou zijn, maar u niet verwachtte dat dit zou gebeuren. Toen de vraag nadien nogmaals gesteld werd, gaf u opnieuw aan dat u niet dacht dat het interview een probleem zou zijn en u het niet zag aankomen (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.21 en persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.7). Ook met het feit dat uw naam genoemd werd tijdens het interview had u geen enkel probleem (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.6). Verder legde u een foto neer waarop u te zien bent die poseert voor de vlag van het door de Kameroense overheid geviseerde SCNC / Ambazonia. U verduidelijkte dat u geïnterviewd werd door Big Papa van radio Hot Cocoa 'over jullie activiteiten en jullie leider' (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.4 en p.15).

Toen u gevraagd werd wie tijdens het interview aanwezig was, gaf u aan dat het enkel een interviewer was en iemand die de microfoon vasthield. Later gaf u aan dat er misschien ook een fotograaf aanwezig was, maar u niet zeker was (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.6).

Uit bovenstaande verklaringen, blijkt dat u uw interview voor het radiostation waarin u over uw activisme tegen de onderdrukking van de Engelstaligen door de Kameroense overheid sprak (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.18-21) niet als mogelijks problematisch zag. Integendeel zelfs: u sprak op de radio openlijk tegen de Kameroense overheid én u deed dit niet anoniem, maar u had er geen probleem mee dat uw naam tijdens het interview gebruikt werd en u poseerde dan nog eens voor de fotograaf van het radiostation voor uw huis voor de vlag van (het verboden) Ambazonia / SCNC. Dit terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat secessionistische groeperingen gevisieerd worden door de Kameroense overheid. Het is dan ook opmerkelijk dat u - als beweerd jarenlang actief lid van SCNC die actief was als tegen de onderdrukking van de Engelstaligen door de Kameroense overheid - niet

stilstond bij de gevolgen en u niet voorzichtiger handelde, door bijvoorbeeld anoniem te getuigen.

Betreffende de reden van uw enige arrestatie gaf u later aan dat u de NGO (Reperid) zag als een medium waar u uw eigen mening (namelijk de verwaarlozing van 'jullie' ontwikkeling door de overheid en de nood voor een federatie) kon uiten en de **NGO gebruikte als platform** (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.8 en p.21). Later gaf u aan dat u bij terugkeer naar Kameroen vermoord zal worden, omdat de overheid de activiteiten die u deed als een bedreiging zien. U verduidelijkte dat u met 'activiteiten' het werk voor de NGO bedoelde en u toen sprak over de marginalisering van de Engelstalige Kameroeners en u herhaalde dat u de NGO gebruikte als platform (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.2-3).

Toen u gevraagd werd hoe Reperid, de organisatie waarvoor u werkte, aan zijn geld kwam, gaf u aan dat een workshop door Unesco gesponsord werd, een andere door de Franse ambassade en dat veel workshops door de council georganiseerd werden en dat de belangrijkste bron van inkomen is: de council brengt een landbouwspecialist en ze stellen geld ter beschikking aan de NGO om de workshop te doen (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.9). Verder gaf u aan dat – naast andere NGO's – ook overheidsvertegenwoordigers werden uitgenodigd door jullie (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.10).

Gelet op de nauwe band en afhankelijkheidsrelatie die de NGO waarvoor u werkte had met vertegenwoordigers van de Kameroense overheid is het niet geloofwaardig dat u deze NGO en de meetings die deze NGO organiseerde steeds opnieuw gebruikte als platform om in het openbaar tegen de Kameroense regering te spreken en de ideeën van SCNC / Ambazonia te verspreiden.

Ondanks het feit dat u eerder aangaf dat de 'activiteiten die u deed door het platform van de NGO te gebruiken' en het radio interview op radio Hot Cocoa aan de basis lagen van uw arrestatie, gaf u later aan dat de reden van uw arrestatie '**uw lidmaatschap van SCNC**' was (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.17). In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u een kopie van uw lidkaart van SCNC neer. U gaf aan dat niet kon reizen met de originele kaart uit angst voor onveiligheid. Toen u gevraagd werd waar de originele lidkaart is, gaf u aan dat ze in Kameroen is, maar u de exacte plaats niet weet omdat alles in chaos is (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.3). Betreffende de kopie van uw lidkaart van de SCNC dient te worden vastgesteld dat het een gemakkelijk door knip en plakwerk te fabriceren faxkopie betreft, waar derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht.

U gaf aan verder dat u van 2016 lid was van SCNC, u naar meetings ging, u met mensen sprak en u uw lidgeld betaalde. Toen u verder gevraagd werd wat u bedoelde met naar meetings gaan bedoelde, gaf u aan dat het meetings voor de protesten waren (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.15). Verder gaf u – zoals eerder aangehaald – aan dat u bij de SCNC - samen met T. Arnold, een ander lid van de SCNC - de ghosttownstrategieën ontwikkelde, u de voorbereiding van deze 'stakingen' (ghosttowns) deed, u flyers voor de protesten – met info over ghosttowns – afprintte en u die dan aan motorrijders gaf (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.4-5, p. 7 en p.15). **Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegde over het feit of u al-dan-niet tijdens een 'ghosttown' gearresteerd werd, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde betrokkenheid bij de Engelstalige afscheidingsbeweging, waarvoor u – volgens uw verklaringen – actief betrokken was door 'ghosttowns' te bedenken, promoten en organiseren. Dit temeer daar de het verdelen van flyers betreffende de ghosttowns volgens uw verklaringen hét gespreksonderwerp en thema was waarom u de twee motorrijders ontmoette toen u gearresteerd werd.**

Verder herhaalde u dat de grootste reden voor de job (bij de NGO Reperid) was dat u het zag als een medium om te praten met de mensen wat u als individu niet kon doen maar bij de NGO kon u wel spreken over de nood om op te staan en nee zeggen tegen de overheid, discriminatie en onderontwikkeling van de natie (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.14-15). Zoals eerder aangehaald maakte u niet geloofwaardig dat u de NGO Reperid en de meetings die de NGO Reperid organiseerde steeds opnieuw gebruikte als platform om in het openbaar tegen de Kameroense regering te spreken en de ideeën van SCNC / Ambazonia te verspreiden

Verder – en niet in het minst – dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende **T. Arnold** – de persoon met wie u steeds samen activiteiten voor SCNC deed te Kameroen, de persoon die u vele keren per maand zag, met wie u erg close was en die u de gevangenis en het land uithielp – erg beperkt is. U gaf aan dat u 'voor hetzelfde doel' samenwerkte met T. Arnold. U ontmoette hem op een meeting van SCNC. Toen wisselden jullie nummers uit en werkten jullie samen.

U begon activiteiten voor de SCNC te doen, sprak steeds met T. Arnold en werkte met hem samen. Zo bereidden jullie samen stakingen voor, verzamelden jullie informatie en printten jullie flyers die informatie van de protesten bevatten. U gaf aan dat T. Arnold veel contacten heeft met SCNC Europa en Amerika en hij steeds op de hoofdzetel van SCNC te Mamfe is. Jullie zagen elkaar vele keren per maand, waren erg close en zagen elkaar steeds (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.4 en p.15). Verder gaf u aan dat T. Arnold wist dat uw leven in gevaar was. T. Arnold bracht u – nadat hij een politieagent omkocht zodat u kon ontsnappen uit de gevangenis – in zijn auto naar het dorp van uw moeder en bracht hij een identiteitskaart die u zou gebruiken. T. Arnold deed daarnaast uw aanvraag voor een conferentie in Italië en hij kwam u informeren over de aanvraag die hij voor u gedaan had. Op zondag 16 april reden jullie dan weer samen naar Yaoundé (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.5-6). Toen u Kameroen met uw eigen paspoort verliet, ging T. Arnold met u naar de luchthaven. Hij kent er veel mensen en kocht de luchthavencommissaris om Yaoundé (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.19 en p.22).

Toen u gevraagd werd of u contact heeft met T. Arnold, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd waarom u geen contact meer heeft met hem, gaf u aan dat u zijn nummer niet heeft. Gevraagd of er geen andere manieren zijn om hem te contacteren, gaf u aan van wel, via e-mail, maar dat u het zich niet meer herinnert en u vertrok zonder contacten (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.17). Ook nadat u vanuit België contact had met Nelson, iemand die T. Arnold ook kende, kwam u niet te weten hoe het met T. Arnold was en of hij gearresteerd werd 'omdat hij en Nelson niet close waren'.

Dat u na uw vertrek uit Kameroen geen contact meer had met T. Arnold – de persoon met wie u steeds samen activiteiten voor SCNC deed te Kameroen, de persoon die u vele keren per maand zag, met wie u erg close was en die u de gevangenis en het land uithielp – is erg opmerkelijk en ondermijnt de activiteiten voor SCNC die u meermaals per maand met hem beweerde te hebben gedaan. De verklaring dat u het telefoonnummer en e-mail adres van T. Arnold vergat, is niet afdoende om uw gebrek aan initiatief te verklaren. U kan immers trachten te achterhalen wat zijn telefoonnummer is of hem op een andere manier of op een ander nummer te bereiken, temeer daar u nog contact had met mensen die T. Arnold kenden én hij steeds op de hoofdzetel van SCNC te Mamfe is en het dus niet moeilijk kan zijn om hem te contacteren indien u daadwerkelijk reeds 2 jaar lid van SCNC bent.

*Toen u gevraagd werd of u in België actief bent voor de SCNC, gaf u aan van niet, omdat u geen papieren heeft. U gaf aan dat jullie wel samenkomen met 'KamBel'; Engelstalige Kameroeners die op zondag voetbal spelen en een meeting houden waar over de situatie te Kameroen gesproken wordt en geld voor de Kameroense vluchtelingen verzameld wordt (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.17). **Gelet op bovenstaande maakte u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, omdat u op zondagen samenkwam met andere Engelstalige Kameroeners. Bovendien toonde u niet aan dat de Kameroense overheid op de hoogte zou zijn van uw activiteiten in België, laat staan dat ze negatief beoordeeld zouden worden.***

*De door u neergelegde kopie van uw tijdelijke identiteitskaart, kopie van uw lidkaart van SCNC en foto van u voor de vlag van Ambazonia werden hogerop reeds besproken. Betreffende de bundel internetartikelen over de situatie in Zuid-Kameroen, dient te worden vastgesteld dat geen van de krantenartikelen over u persoonlijk spreekt. **De bundel internetartikelen** toont op geen manier uw persoonlijke betrokkenheid bij de Zuid-Kameroense onafhankelijkheidsbeweging SCNC aan, laat staan dat zou moeten blijken dat u hetzelfde lot zou ondergaan bij terugkeer naar Kameroen. U gaf aan dat u de bundel internetartikelen neerlegt om de algemene situatie te Kameroen aan te tonen (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.4).*

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in “ghost towns” operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de “ghost towns” operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio’s South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio’s wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndiang, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio’s van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio’s South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgeëlijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio’s.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Tali (South West regio) [Engelstalig Kameroen] actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers Tali (South West regio) [Engelstalig Kameroen] aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

Stukken van de verzoekende partij

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald,

het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM").

Verzoeker verwijst naar het begrip 'politieke overtuiging'.

Verzoeker argumenteert inzake de 'Engelstalige crisis' en citeert landeninformatie. Verzoeker verwijst naar de ernst van de situatie. Hij stelt dat de regering leden van de oppositie en ondersteuners worden gearresteerd. Omwille van zijn politieke overtuiging heeft verzoeker prima facie nood aan internationale bescherming.

Verzoeker stelt verder: *"Met oog op de subsidiaire bescherming status, indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordeelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrezen van verzoeker - quod non - dan hoeft hem de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b), c) van de vreemdelingenwet."*

In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van *"artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")"*.

Verzoekers voert het navolgende aan tegen de motivering van de bestreden beslissing:

"De Commissaris generaal beweert dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen zou afgelegd hebben. Verzoeker is van mening dat de Commissaris generaal en subjectieve appreciatie van de feiten en het relaas doet.

Ten eerste, wordt verzoeker verweten dat hij naar de politie te Yaoundé ging om een nieuwe identiteitskaart aan te vragen, terwijl hij ontsnapt was van de gevangenis na zijn arrestatie in een andere deel van het land. Verzoeker bevestigt dat hij verplicht was om dit te doen om zijn visum te regelen kunnen voor zijn vertrek. Hij bevestigt ook dat hoewel de computer systeem in Yaoundé herkent heeft dat de zijn identiteitskaart nog geldig was, en hem daardoor een nieuwe kaart gegeven werd, de data betreffend de gevangene in de verschillende delen van het land niet altijd gecentraliseerd worden. Hij moest het risico nemen om naar een politie kantoor te gaan om een nieuwe kaart te krijgen, maar ging opzettelijk naar een commissariaat te Yaoundé, en niet in zijn provincie, waar hij gearresteerd werd.

Daarna verwijt de CGVS aan verzoeker dat hij een keer tijdens zijn twee gehoren van vier en drieënhalve uren zei dat de ontmoeting met de twee taxirijders waarbij hij gearresteerd werd op een dinsdag plaatsvond, terwijl hij herhaaldelijk tijdens de twee gehoren verklaart heeft dat het een maandag was (CGVS 1 p12, 16, 18 en CGVS 2 p8). Hij heeft dus vier keer, tijdens zijn eerste en tweede gehoor verklaart dat het een maandag was, en heeft zich een keer vergist toen hij zei dat het een dinsdag was. Verzoeker bevestigt dat dit een vergissing was en dat het op een maandag was.

We merken op dat de protection agent (PO) op geen enkel moment verzoeker geconfronteerd heeft met deze ogenschijnlijke tegenstrijdigheid. Ter herinnering stelt artikel 17 § 2 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen: (...)

Daarom moest de PO, volgens ons, verzoeker vragen stellen over deze ogenschijnlijke tegenstrijdigheid om hem de mogelijkheid geven zijn verklaringen te verduidelijken. De Commissaris heeft dus zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 17 § 2 van het Koninklijk besluit van 2003 niet vervuld.

Verder blijkt de CGVS het interview die verzoeker aan de radiozender "Hot cocoa" gegeven heeft in vraag te stellen, op basis van verschillende argumenten.

Dit is ten eerste, omdat hij niet weet in welke programma van deze radio zijn interview uitgezonden zou worden. Verzoeker heeft echter uitgelegd dat de interviewer hem gezegd had dat hij hem op de hoogte houden zou van de datum en programma van de uitzending, maar het niet deed (ten minste totdat hij gearresteerd was, daarna had hij geen meer telefoon). Verzoeker heeft uitgelegd dat de radio bekend is en vele programma's heeft, en dat hij alleen een paar dagen na het interview gearresteerd. Bovendien heeft verzoeker verklaart dat zijn vader al bekend was als ondersteuner van de onafhankelijkheid van de Engelstalige deel van het land en dat hij zijn activiteiten verder zette (onder anderen CGVS 1 p 12 en CGVS 2 p3), dit kan ook ertoe toege dragen hebben dat de overheden verzoeker gearresteerd hebben.

Ten tweede ment de CGVS dat verzoeker het interview niet als mogelijks problematisch zag, terwijl secessionistische groeperingen geviseerd worden door de overheden. Echter heeft verzoeker duidelijk verklaart dat hij wist dat het niet gemakkelijk zou zijn en dat iets zou kunnen gebeuren (CGVS 1 p21). Maar hij dacht niet dat dit interview tot zijn arrestatie zou leiden, sinds hij al eerder openlijk zijn onenigheid met de regering getoond had, en herhaaldelijk deelgenomen had aan publieke activiteiten voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio.

Vervolgens beweert de CGVS dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de NGO voor wie hij werkte als een platform gebruikte om zijn mening te uiten en om mensen van zijn politieke ideeën te overtuigen, omdat, volgens de CGVS de NGO een afhankelijkheidsrelatie heeft met de overheid. Verzoeker betwist dit, hij heeft duidelijk uitgelegd dat de hoofd sponsor van de NGO de Council was, samen met andere organisaties (de Verenigde Naties, de Franse Ambassade...) en niet de overheden. Hij heeft alleen verklaart dat vertegenwoordigers van de overheden soms deelnamen aan hun evenementen (CGVS 1 p9-10). Hij heeft ook duidelijk aangegeven dat hij de NGO alleen als platform gebruikte, en dat hem zijn positie meer geloofwaardigheid gaf over mensenrechten ten aanzien van andere mensen. Hij uitte zijn mening in zijn eigen naam en niet in die van de NGO, en deed dit toen zijn baas niet aanwezig was.

Bovendien ment de CGVS dat de kopie van de lidkaart van de SCNC van verzoeker geen bewijswaarde heeft omdat het een faxkopie betreft. Verzoeker bevestigt dat het te gevaarlijk was om met zijn originele kaart te reizen was, en dat hij zich deze kopie later sturen liet.

Trouwens verwijt hem de CGVS dat hij niet op alle vragen betreffend Arnold T. (wie zijn ontsnapping van het gevangenis organiseerde en met wie hij samen in de SCNC zat) antwoorden kan. Verzoeker heeft echter aan verschillende vragen betreffend de familie van Dhr T. beantwoordt (de naam van zijn echtgenote, zijn kinderen,), de kennissen die ze samen hadden... (CGVS 2 p16). Hij heeft ook verklaart waarom Nelkon hem geen nieuws over Dhr T. geven kon (CGVS 2 p17): ten eerste zijn Nelkon en Dhr T. niet close, en de leden van de SCNC opereren underground en contacteren elkaar alleen wanneer het absoluut noodzakelijk en dringend is, om minder gevaar te lopen betrapt te worden (CGVS 2 p17). Aangezien de vervolgingen van de regering is dit niet verrassend. Verzoeker benadrukt dat, zoals door de beslissing herkent, het moeilijk is om informatie vanuit Kameroen te krijgen omdat de regering informatie betreffend de conflict geheim houdt.

In het algemeen is verzoeker van mening dat de beslissing zich meer concentreert op de weinige elementen waar hij niet antwoorden kon, of sommige beweerde inconsistenties in zijn relaas, zonder de vele details die hij gegeven heeft over verschillende aspecten van zijn relaas in rekening te nemen. Hij heeft bij voorbeeld vele details gegeven over de NGO waar hij werkte (de structuur en namen van de werknemers -CGVS 1 p9-, de verschillende projecten -CGVS 1 p8-, hun verschillende workshops -CGVS 1 p10-11,...). Hij heeft ook zijn concrete activiteiten voor de NGO gedetailleerd (CGCS 1 p10, 13), en zijn kennis over de onafhankelijkheid beweging en zijn politieke mening uitgebreid uitgelegd (over twintig zinnen CGVS 1 p13-14). Bovendien heeft hij ook de gevangenis was hij gedetineerd was nauwelijks getekend op een stuk papier tijdens het tweede gehoor (CGVS 2 p11), en hij heeft de gedwongen werk van de gevangene ook preciseerd (CGVS 2 p13).

Ten gevolge ment verzoeker dat de motivering van de Commissaris generaal omtrent het beweerde gebrek aan geloofwaardigheid van de vervolgingen van de overheden niet draagkrachtig en moet verworpen worden.

Verzoeker ment dat zijn verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd moeten worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Verzoeker ment ook dat de motivering van de Commissaris generaal betreffend de weigering van de subsidiaire bescherming status niet draagkrachtig is, en verwijst naar de middelen supra over de "Engelstalige crisis" in Kameroen.

Ten gevolge is het onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij."

2.1.2. Ter zitting legt verzoeker documenten neer die het overliden van zijn moeder staven.

Beoordeling

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Omwille van hun onderlinge samenhang worden de twee aangevoerde middelen samen behandeld.

2.2.3. Verzoeker voert in essentie aan dat hij omwille van zijn politieke overtuiging werd gearresteerd en vervolgd.

Inzake verzoekers houding na zijn vermeende ontsnapping uit de gevangenis stelt de bestreden beslissing:

*“U verklaarde dat u op 13 maart 2017 door agenten gearresteerd werd en u getransfereerd werd naar de gevangenis van Bamenda, vanwaar u op 18 maart 2017 ontsnapte (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.18-19). Verder verklaarde u dat u zich na uw ontsnapping in het bos verstopte, u zich vervolgens in een boerderij verschool omdat u vreesde dat ze u bij uw moeder zouden zoeken, uw broer u steeds in het geheim voedsel kwam brengen en u later 's nachts naar Yaoundé reisde met behulp van een identiteitsdocument op een andere naam en gelukkig was er geen controle. Verder beweerde u dat u Kameroen verliet met uw eigen paspoort en u kon reizen omdat de commissaris van de luchthaven omgekocht werd. U kon niet met uw originele nationale identiteitskaart reizen omdat het te risicovol was. U diende naar Italië te reizen, maar omdat Italië ging investeren in Kameroen, kon dat een bedreiging zijn voor u (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.3 en p.18-19 en persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.19). In tegenstelling tot bovenstaand extreem voorzichtig gedrag om een nieuwe arrestatie en verdere vervolging door de Kameroense autoriteiten te vermijden, stelde u op 25 april 2017 (volgens de door u voorgelegde kopie was het op 24 april 2017) in persoon naar het politiekantoor te Yaoundé te zijn gegaan om een tijdelijke identiteitskaart aan te vragen. Uw originele identiteitskaart werd volgens uw verklaringen immers ingehouden toen u gearresteerd werd. In het politiekantoor te Yaoundé toonde u een kopie van uw identiteitskaart die de politiediensten die u eerder arresteerden, inhielden. U gaf aan dat ze daarop uw naam intypten, ze realiseerden dat uw identiteitskaart nog geldig was en ze dus een nieuwe moesten geven (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.19). **Het feit dat u zélf naar de Kameroense autoriteiten – de politie te Yaoundé – stapt met een kopie van uw identiteitskaart die de politiediensten die u eerder arresteerden, inhielden, om een nieuwe (tijdelijke) identiteitskaart op uw naam aan te vragen, terwijl u net ontsnapte uit gevangenis Bamenda, roept zeer ernstige vragen op bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Bovendien leverde de politie ook een (tijdelijke) identiteitskaart af, wat ze logischerwijze niet zou doen indien u daadwerkelijk gezocht werd.** Toen u later gevraagd werd of het een probleem was om naar de politie te gaan om uw identiteitskaart te vragen, vroeg u zich af hoe u zou kunnen teruggaan naar de politie en u vervolgde dat u daar nooit aan dacht. Toen u erop gewezen werd dat u er toch uw ‘tijdelijke identiteitskaart’ ging halen, gaf u aan dat het in Yaoundé was en de data niet centraal is en je het altijd in Bamenda moet gaan halen (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.22). Het feit dat u eerder aangaf dat de politiediensten in Yaoundé uw naam intypten, ze zich realiseerden dat uw identiteitskaart nog geldig was en ze dus een nieuwe moesten geven, toont aan dat er wél een centraal systeem is.”*

Het is niet geloofwaardig dat verzoeker een maand na zijn ontsnapping uit de gevangenis naar een politiekantoor gaat om een nieuwe identiteitskaart aan te vragen. Verzoekers verweer dat hij niet naar het politiekantoor in zijn provincie ging maar naar het politiekantoor in Yaoundé omdat de data betreffende de gevangenen in het land niet gecentraliseerd zijn, is omwille van het risico dat hij liep als ontsnapte gevangene niet aannemelijk. De bestreden beslissing stelt dienaangaande daarenboven terecht: *“Het feit dat u eerder aangaf dat de politiediensten in Yaoundé uw naam intypten, ze zich realiseerden dat uw identiteitskaart nog geldig was en ze dus een nieuwe moesten geven, toont aan dat er wél een centraal systeem is”*. Dergelijk onverantwoord gedrag is daarenboven strijdig met zijn verklaringen dat hij uit voorzichtigheid niet naar Italië kon reizen omdat Italië ging investeren in Kameroen (gehoor CGVS 1, p. 19). Verzoekers gedrag als ontsnapte gevangene is evenmin te verzoenen met de door hem bijgebrachte landeninformatie waaruit volgens hem zou blijken dat hij omwille van zijn politieke overtuiging en daaruit voortvloeiende repressie *prima facie* nood heeft aan internationale bescherming.

Inzake de dag van afspraak met de twee motorrijders stelt verzoeker dat hij zich slechts éénmaal heeft vergist tijdens het gehoor en bevestigt hij in het verzoekschrift dat het een maandag was. Behoudens de vaststelling dat de dag van verzoekers eenmalige arrestatie geacht wordt in het geheugen te zijn gegrift is verzoekers verweer niet dienstig ten aanzien van de terechte motivering die stelt: *“Bovendien betreft het niet enkel een verschil in ‘weekdag’, maar betreft het een dag waarop het al-dan-niet een ‘ghosttown’ was, hét gespreksonderwerp en thema waarom u de twee motorrijders ontmoette.”*

Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Verzoeker voert dan ook niet dienstig de schending aan van het voormelde artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003.

Verzoeker voert aan dat hij omwille van een interview voor radiozender “Hot cocoa” werd gearresteerd. Te dezen stelt de Raad samen met verweerder vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij werd gearresteerd omwille van een radio-interview. Het is immers bijzonder treffend dat verzoeker niet weet of het betreffende interview al dan niet werd uitgezonden en hij tot heden ook geen begin van bewijs bijbrengt van een uitzending van dit interview. De verwijzing in het verzoekschrift naar zijn afgelegde verklaringen bij verweerder is niet afdoende om het besluit in de bestreden beslissing te weerleggen dat op terechte en pertinente gronden stelt: *“Uit bovenstaande verklaringen, blijkt dat u uw interview voor het radiostation waarin u over uw activisme tegen de onderdrukking van de Engelstaligen door de Kameroense overheid sprak (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.18-21) niet als mogelijks problematisch zag. Integendeel zelfs: u sprak op de radio openlijk tegen de Kameroense overheid én u deed dit niet anoniem, maar u had er geen probleem mee dat uw naam tijdens het interview gebruikt werd en u poseerde dan nog eens voor de fotograaf van het radiostation voor uw huis voor de vlag van (het verboden) Ambazonia / SCNC. Dit terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat secessionistische groeperingen geviseerd worden door de Kameroense overheid. Het is dan ook opmerkelijk dat u - als beweerd jarenlang actief lid van SCNC die actief was als tegen de onderdrukking van de Engelstaligen door de Kameroense overheid – niet stilstond bij de gevolgen en u niet voorzichtig handelde, door bijvoorbeeld anoniem te getuigen.”*

Verzoeker verklaarde bij verweerder dat hij nauw samenwerkte met Arnold T. bij het SCNC en dat deze persoon zijn ontsnapping uit gevangenis regelde. Verzoekers verwijzing naar het ondergronds opereren van de SCNC-leden, dat Nelson en T. niet close zijn en het moeilijk is om informatie uit Kameroen te verkrijgen, is niet dienstig ter weerlegging van de motivering die stelt:

*“Verder – en niet in het minst – dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende **T. Arnold** – de persoon met wie u steeds samen activiteiten voor SCNC deed te Kameroen, de persoon die u vele keren per maand zag, met wie u erg close was en die u de gevangenis en het land uithielp – erg beperkt is. U gaf aan dat u ‘voor hetzelfde doel’ samenwerkte met T. Arnold. U ontmoette hem op een meeting van SCNC. Toen wisselden jullie nummers uit en werkten jullie samen. U begon activiteiten voor de SCNC te doen, sprak steeds met T. Arnold en werkte met hem samen. Zo bereidden jullie samen stakingen voor, verzamelden jullie informatie en printten jullie flyers die informatie van de protesten bevatten. U gaf aan dat T. Arnold veel contacten heeft met SCNC Europa en Amerika en hij steeds op de hoofdzetel van SCNC te Mamfe is. Jullie zagen elkaar vele keren per maand, waren erg close en zagen elkaar steeds (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.4 en p.15). Verder gaf u aan dat T. Arnold wist dat uw leven in gevaar was. T. Arnold bracht u – nadat hij een politieagent omkocht zodat u kon ontsnappen uit de gevangenis – in zijn auto naar het dorp van uw moeder en bracht hij een identiteitskaart die u zou gebruiken. T. Arnold deed daarnaast uw aanvraag voor een conferentie in Italië en hij kwam u informeren over de aanvraag die hij voor u gedaan had. Op zondag 16 april reden jullie dan weer samen naar Yaoundé (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.5-6). Toen u Kameroen met uw eigen paspoort verliet, ging T. Arnold met u naar de luchthaven. Hij kent er veel mensen en kocht de luchthavencommissaris om Yaoundé (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.19 en p.22).*

Toen u gevraagd werd of u contact heeft met T. Arnold, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd waarom u geen contact meer heeft met hem, gaf u aan dat u zijn nummer niet heeft. Gevraagd of er geen andere manieren zijn om hem te contacteren, gaf u aan van wel, via e-mail, maar dat u het zich niet meer herinnert en u vertrok zonder contacten (persoonlijk onderhoud CGVS 2, p.17). Ook nadat u vanuit België contact had met Nelson, iemand die T. Arnold ook kende, kwam u niet te weten hoe het met T. Arnold was en of hij gearresteerd werd ‘omdat hij en Nelson niet close waren’.

Dat u na uw vertrek uit Kameroen geen contact meer had met T. Arnold – de persoon met wie u steeds samen activiteiten voor SCNC deed te Kameroen, de persoon die u vele keren per maand zag, met wie u erg close was en die u de gevangenis en het land uithielp – is erg opmerkelijk en ondermijnt de activiteiten voor SCNC die u meermaals per maand met hem beweerde te hebben gedaan. De verklaring dat u het telefoonnummer en e-mail adres van T. Arnold vergat, is niet afdoende om uw gebrek aan initiatief te verklaren. U kan immers trachten te achterhalen wat zijn telefoonnummer is of hem op een andere manier of op een ander nummer te bereiken, temeer daar u nog contact had met mensen die T. Arnold kenden én hij steeds op de hoofdzetel van SCNC te Mamfe is en het dus niet moeilijk kan zijn om hem te contacteren indien u daadwerkelijk reeds 2 jaar lid van SCNC bent.

Het is omwille van de vermeende nauwe samenwerking tussen verzoeker en Arnold T., die onder meer zou hebben geleid tot verzoekers ontsnapping uit een gevangenis en omkoping van luchthavenautoriteiten, niet aanvaardbaar en niet plausibel dat verzoeker, mede gelet op de alom aanwezige middelen om internationaal te communiceren, niet in contact is (of zou kunnen treden) met Arnold T..

De bestreden beslissing stelt verder: *“Toen u gevraagd werd of u in België actief bent voor de SCNC, gaf u aan van niet, omdat u geen papieren heeft. U gaf aan dat jullie wel samenkomen met ‘KamBel’; Engelstalige Kameroeners die op zondag voetbal spelen en een meeting houden waar over de situatie te Kameroen gesproken wordt en geld voor de Kameroense vluchtelingen verzameld wordt (persoonlijk onderhoud CGVS 1, p.17).”* De vaststelling dat verzoeker in België niet politiek actief is omdat hij geen papieren heeft, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politiek engagement in Kameroen. Derhalve kan evenmin bewijswaarde worden toegekend aan de in kopie bijgebrachte SCNC-lidkaart, te meer omdat deze middels knip- en plakwerk eenvoudig is te manipuleren.

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake zijn voorgehouden politieke overtuiging en daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten. Kritiek op de motivering inzake de NGO waarvoor hij werkte, betreft dan ook kritiek op een overtollig motief.

De vaststelling dat verzoeker details kon vertellen over de NGO waarvoor hij werkte is niet dienstig om zijn teloorgegane geloofwaardigheid inzake de aangevoerde vervolgingsfeiten te herstellen.

De (bijna onleesbare) kopie van de overlijdensakte van verzoekers moeder die bij het verzoekschrift is gevoegd (stuk 7) heeft geen betrekking op verzoekers relaas. De aanvullende stukken inzake het overlijden van verzoekers moeder die ter zitting worden neergelegd hebben geen betrekking op verzoekers relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoeker zijn profiel en relaas niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Evenmin toont hij aan dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c). Hoewel uit de motivering en landeninformatie blijkt dat er een crisissituatie heerst in het Engelstalig deel van Kameroen kan hieruit niet worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid van verzoeker in het Engelstalig deel van Kameroen een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker slaagt er niet in de omstandige motivering hieromtrent in de bestreden beslissing concreet te weerleggen. De landeninformatie gevoegd bij en geciteerd in het verzoekschrift geeft aan dat er een crisissituatie heerst maar er kan niet uit afgeleid worden dat deze situatie beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS